

Miten nukuttaa ruotsiksi – tai puuduttaa savoksi?

On se aika vuodesta, jolloin minulta ei heru ymmärrystä esi-isille, jotka ovat asuttaneet tämän mahdollottoman osan maapalloa. Kun päivä on täynnä hämärää ja pimeää eikä aurinko vaivaudu edes ilveilemään paksun pilvipeiton takaa. Tervetuloa lumi ja paukkupakkaset pelastamaan meidät!

Kun olin erikoistumisaikana työssä Vaasan keskussairaalassa, satuin istumaan Suomen Anestesiologiyhdistyksen (SAY) vuosikokouksen iltatilaisuudessa samassa pöydässä kuopiolaiskollegojen kanssa. He kyselivät, miten pärjään ruotsinkielisten potilaiden kanssa.

– Kyllä ruotsin kielen oppii, mutta minä en kyllä osaisi nukuttaa ketään savoksi, vastasin.

– Ei siinä nukuttamisessa mitään ole, mutta kukaan ei ota selvää, onko savolainen potilas puutunut vai ei, totesivat anestesiologit Kuopiosta ja kuvailivat värikkäästi savolaispotilaan monivaiheista kylmätuntotestausta.

Lähdin tyytyväisenä takaisin Vaasaan puhumaan vaihdellen suomea ja ruotsia jäyhien pohjalaisten kanssa. Selviä vastauksia, ei kiertelyä eikä kaartelua, ei ylimääräisiä sanoja.

Jokaisella työpaikalla ja alueella on omat ominaispiirteensä. Joskus voi olla helpompaa tulla toimeen toisella kielellä kuin oman äidinkielen murteella tai itselle vieraalla heimoalueella. Mutta eläköön monimuotoisuus ja erilaisuus! Miten ankeaa olisikaan, jos olisimme kaikki toistemme harmaita kopioita.

Operatiivisten päivien ja muiden koulutusta- ja ohjelmien tärkeä anti varsinaisen koulutussisällön ohella on sosiaalinen kanssakäyminen ja ajatusten vaihto eri puolilla maata työskentelevien kollegojen kanssa. Käytävä- ja ruokapöytäkeskusteluis-

sa oppii aina jotain uutta! On muuten merkittävää, kuinka käytäntö, mikä on hyväksi todettu rutiini naapurisairaalassa, ei toimi lainkaan omassa työyksikössä. Työpaikan toimintatavat muodostuvat aikojen kuluessa erilaisten historiallisten kerrostumien kautta. Piintyneiden, huonoiksikin havaittujen tapojen kitkeminen saattaa olla niin työlästä, että mieluummin jatketaan vanhalla, kehnolla uralla sen sijaan että jakseltaisiin ryhtyä muutoksen vaatimiin ponnisteluihin. Kannattaisiko joskus pysähtyä pohtimaan, olisiko vaivan väärti ravistella vanhoja käytäntöjä ja heittäytyä rohkeasti uuteen. Ehkäpä ensi vuonna?

Finnanest kiittää ja toivoo palautetta

Finnanestin vuosi on ollut aktiivinen. Siitä kuuluu iso kiitos teille kaikille, jotka olette osallistuneet lehden tekoon ideoimalla, kirjoittamalla ja kuvaamalla. Erityisen iloisia olemme spontaaneista yhteydenotoista: materiaalia ei ole koskaan liikaa! Finnanest sairaalakierroksella -palsta on kuljettanut meitä eri puolille maata erikokoisiin työyksiköihin. Päällimmäisenä tulee mieleen, että anestesiologien työyhteisöt ovat tiiviitä ja kollegat näyttävät viihtyvän vapaa-aikanakin yhdessä. Tämä kertoo hyvästä yhteishengestä ja työilmapiiristä, mikä puolestaan tutkimusten perusteella parantaa laatua ja työn tuottavuutta. Toivottavasti saamme jatkaa sairaalakierrosta ensi vuonna, monta paikkaa on vielä esittelemättä.

SAY:n vuosikokouksessa Operatiivisilla päivillä jaettiin myös Finnanestin toimituksen myöntämät artikkelipalkinnot. Tämän vuoden Finnanest-palkinnon sai kliininen opettaja Leila Niemi-Murola Helsingistä selkeästä ja hyvin kirjoitetusta ar-

tikkelistaan ”HAE-potilaan hoito kohtauksen ja kirurgisten toimenpiteiden yhteydessä”. Palkinnon perusteena oli myös Leilan esimerkillisen aktiivinen toiminta Helsingin vastuunumeron sisällön kokoamisessa. Finnanestin kunniamaininnan saivat erikoislääkäri Riitta Heino Turusta seikka- peräisestä, laajaan lähdemateriaaliin perustuvas- ta ajankohtaisesta katsausartikkelistaan ”Laihdutuskirurgia anesthesiologisenä haasteena” sekä yli- lääkäri Heikki Laine Mikkelistä ja apulaisyli- lääkäri Jouni Kurola Kuopiosta käytännönläheisestä ja tärkeää aihetta käsittelevästä artikkelistaan ”Aivo- vammapotilas keskussairaalassa – hoidon tavoit- teet ja siirron järjestäminen”. Finnanestin toimitus halusi myös muistaa erityis- maininnalla erikois- tuvaa lääkäriä Juha O. Lähdetä Turusta, joka on vuoden mittaan ilahduttanut lukijoita mainioilla kuvituspiirroksillaan.

Toivomme, että Finnanest kuluu käsissänne ja koette nautinnollisia lukuhetkiä sen parissa. Antakaa hyvät ihmiset palautetta, niin tiedämme, mihin suuntaan lehteä pitäisi kehittää! Erityises- ti toivomme, että kunkin tiedekunnan professorit apujoukkoineen vastaisivat nykyistä selkeämmin oman vastuunumeron tieteellisen aineiston pitkä- jänteisestä suunnittelusta, mikä takaisi lehden ar- tikkelisällön säilymisen korkeatasoisena ja mo- nipuolisena. Urakka ei liene ylivoimainen, kun se osuu omalle kohdalle vain kerran vuodessa, yli 30 vuotta käytössä olleen aikataulun mukaisesti.

Nyt on aika rauhoittaa mieli ja virittäytyä jou- lun viettoon. Anestesia- lääkärit ovat tottuneet toi- mimaan ohjeiden mukaan. Niinpä varustan teidät jouluaaton viettoon Kotitontun Joulumuiston oh- jein, jotka julkaistiin Kotiliedessä vuonna 1925:

Joulukuun 24 päivä

Joulukuusen koristaminen. Hautausmaalla käynti. Joulukinkun paistaminen. Joulusauna. Kotieläinten muistaminen. Ruokapöydän koristaminen. Töiden lopettaminen. – Ennen kuin jouluaaton pimeys ja hiljaisuus laskeutuu yli maan, on kaikki työt lopetettava.

Keittiön on oltava siistitty ja hohtavan puhdas. Lapset ja aikuiset puhdistautuvat ja pukeutuvat pyhävaatteisiin. Joulukuusen kynttilät sytytetään, lauletaan ja luetaan yhdessä.

Jokainen koti noudattakoon joulun vietossaan omia perinnäistapojansa ja vaalikoon niitä kalliina aarteena menneiltä sukupolvilta.

Ainoastaan yksi ainoa olkoon yhteistä kaikille: Joulurauha ja pyhälepo.

Rauhallista Joulunaikaa ja Onnellista Uutta Vuotta Finnanestin lukijoille!

Jyväskylässä 10. joulukuuta 2009

Maria Ilcheva